

Arbejde. Man behøver ikke at gaae paa Spor efter dem; man kan blot følge Jernbanens Linie og spørge om, gennem hvilke Sogne Jernbanen gaaer, og i hvilke Sogne der er Jernbanestationer, thi der vil ikke let kunne blive Spørgsmaal om andre Sogne end dem, der ere i umiddelbar Berøring med Jernbanen. Disse Sogne vil det være meget let at opdage; en Times Tid vil være mere end tilstrækkelig til at opdage, for hvilke Sogne der kan være Tale om at forhøje Bidragene, for derefter at spørge de vedkommende Amtsråad. Det er nemlig ogsaa den store Fordeel ved Forslaget under Nr. 3 a., at det er saa overordentligt let at komme til en afgjørende Mening om, paa hvilke Steder man kan lægge en saadan Forhøjelse, medens det mange Gange er overordentlig vanskeligt at afgjøre, hvor Grændsen skal være for at høre et Sogns Medsættelse fra det Ordinaire; dette er langt vanskeligere end Fremgangsmaaden efter Forslaget under Nr. 3 a. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale det ærede Thing at vedtage dette Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg skal dog henvise til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt (Madsen), om han ikke maatte kunne bekvemme sig til at give Lovens sin Stemme, skjøndt der ikke i den findes nogen Bestemmelse om, at naar Banerne i sin Tid forrente over 4 pCt., skal det Tilskud, som Egnene give, tilbagebetales. Det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte kunne berolige sig ved den Sætning: „Den Tid den Sorg“. Der vil jo ogsaa senere kunne findes paa Maader til at staafe Egnene dette Bidrag tilbage, for ikke at tale om, at man jo vil kunne sørge for, at Statsbanerne aldrig komme til at give over 4 pCt. Dersom man virkelig vil betragte Statsjernbanedriften ikke som en lucrativ Forretning, som en Industri, maa Opgaven være den at fyldestgjøre Trafikkens Fordringer, udvide Communicationen saa vidt som muligt uden nogen egentlig Tilfættning for Statskassen, og saa kommer Fordelen jo netop disse Egne og Communer tilgode gennem de nedsatte Fragttaxter. Jeg skal give det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) Ret i, at det ganske vist ikke er Kjøbsta-

dens Hartkornsbrugere, som have den afgjørende Stemme i Kjøbstadens Anliggender; men jeg troer, at ikke desto mindre vil en Kjøbstads Communalbestyrelse i Reglen, for ikke at sige altid, være meget uwillig til at tilraade, at der lægges en extraordinair Byrde paa en talrig Klasse af Kjøbstadens Beboere. Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), som jo har en særdeles stor Interesse for, at dette Lovforslag bliver ført igennem, for at den fulde Million kan indflyde i Statskassen, har meget bestemt erklæret, at han vilde stemme mod det af mig stillede Endringsforslag under Nr. 6, om hvilket jeg i Forbigaaende maa bemærke, at det er stillet af mig — jeg kunde vel sige — efter Opfordring fra de ærede Medlemmer, som havde stillet et noget lignende Forslag til Sagens anden Behandling. Jeg skulde henvise til det ærede Medlem, om han ikke ogsaa for sit Vedkommende maatte kunne forsones sig med dette Endringsforslag og med Lovens, indeholdende dette Forslag. Jeg troer i Virkeligheden ikke, at hans Anse mod Endringsforslaget er begrundet, jeg troer ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at dette Endringsforslag bryder nogen bestaaende Contract. Dersom det ærede Medlem vil tillade mig at meddele ham den Maade, hvorpaa jeg læser Endringsforslaget, er jeg nær ved at troe, at det ærede Medlem selv vil give mig Ret deri. Den Sætning, eller rettere de Ord, som særlig have stødt det ærede Medlem, ere: „Uden Hensyn til hvad der i vedkommende Contracter maatte være bestemt.“ Dette seer jo virkelig ud, som om man vilde bryde bestaaende Contracter, men naar det ærede Medlem med Opmærksomhed vil læse, hvad der følger efter, og sammenholde det med hele Lovens Indhold og Form, saa troer jeg ikke, at det ærede Medlem vil kunne gjøre en saadan Betragtning gjældende. Der staaer nemlig: „Uden Hensyn til hvad der i vedkommende Contracter maatte være bestemt om“ — ja, om hvad? — „om Uvedelsen af Skatter og Afgifter til Stat eller Commune.“ Men det er netop det Eiendommelige ved disse Bidrag, at de hverken ere Statskatter eller Communebidrag. Der kunde maastee endogsaa med Tyde rettes en Anse